

Երկուշաբթի, 7 Օգոստոս, 2023

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈՐՁ
(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն կրարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեալս կիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 40

ԵՐԱՆՍԱԳԻՏՈՒԹԵԱՆ ԱՂՈՐՁ

Յամբերութեամբ սպասեցի Տիրոջ,
եւ ան եկաւ օգնութեան, լսեց իմ աղաչանքս:
Ձիս դուրս հանեց փառապանքի գուրէն ու ճահիճէն,
ժայռի վրայ կանգնեցուց, ամրապնդեց քայլերս,
եւ շրթներուս վրայ դրաւ նոր երգ մը,
օրհնութեան երգ՝ մեր Աստուծոյն:
Շապեր պիտի տեսնես եւ ահով լեցուիմ,
եւ Տիրոջ պիտի վստահիմ:
Երանի՛ այն մարդուն, որ Տիրոջ կը վստահի,
եւ չի կռթնիր սուտ աստուածներուն,
ոչ ալ անոնց՝ որոնք ստութեան կը հեղտիմ:
Ինչ հրաշալի են գործերը որ ըրիր մեզի համար,
ով Տէր, Աստուածս,
եւ քու ծրագիրներդ՝ որ մեզի համար պարարտեցիր.
Վկայ մէկը քեզի նման:
Պիտի ուզէի հռչակել ու պարմել զանոնք,
բայց այնքան շար են ու անթիւ:
Ձոհ եւ ընծայ չկամեցար,
ողջակէզ կամ մեղքի համար զոհ չպահանջեցիր,
այլ՝ ականջներս բացիր, որ քեզ լսեմ:
Եւ ես ըսի. «Ահա կու գամ,
ինչպէս գիրքի գալարի մէջ գրուած է ինձի համար»:
Ինչքան կուգեմ ես քու կամքդ կատարել, ով իմ Աստուած,
Օրէնքդ իմ սրտիս մէջ է:
Քու ժողովուրդիդ հաւաքոյթին մէջ փրկութիւնդ աւերեցի,
եւ դուն գիտես, Տէր,
թէ ես բնաւ պիտի չդադրիմ զայն պարմել:
Արդարութիւնդ սրտիս մէջ ծածկած չպահեցի,
հաւաքարմութեանդ եւ փրկութեանդ մասին խօսեցայ միշտ,
եւ ժողովուրդիդ հաւաքոյթին մէջ վկայեցի
քու սիրոյդ եւ հաւաքարմութեանդ մասին:
Ուստի դուն, Տէր, գթութիւնդ մի զլանար ինձի.
քու սերդ եւ ողորմութիւնդ թող տեսարար պահպանեն զիս:

ՇԱՐԱԿԱՆ ԱՂՈՐՁ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենատուր Երրորդութիւն, տուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցեղոյ արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղեղոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:*

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
Եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ԵՐԱՆՏԱԳԻՏՈՒԹԵԱՆ ԱՂՕԹՔ

Դաւիթ միայն խնդրանքներու ցանկ մը չէ, որ ներկայացուց կամ կը ներկայացնէ, այլ նաեւ շնորհակալութեան ու երախտագիտութեան խօսքեր: Հերաքրքրական է, որ այս Սաղմոսը, ինչպէս ասկէ առաջ ըսուած էր, որ իր մէջ կը պարունակէ մարգարեական փուտալներ, այսինքն՝ պարգամներ, որոնք անմիջականօրէն կապուած են Քրիստոսի անձին ու Անոր առաքելութեան:

«Համբերութեամբ սպասեցի Տիրոջ, եւ Ան եկաւ օգնութեան, լսեց աղաչանքս»: Եթէ Աստուածաշունչ Մատեանին մէջ «հաւապք» բառը բանալի է սրանալու մեր խնդրանքները, ապա «համբերութիւն» բառը երկրորդ բանալի բառն է: Որովհետեւ սկիզբը հաւապքով կը դիմենք եւ կը խնդրենք Աստուծմէ, բայց եկուր փես որ համբերութիւն չունինք, որովհետեւ քիչ մը երկար որ փուտ պարասխանելու բաժինը, ահա կը սկսինք յուսահատութեան գիրկը իյնալու: Ուրեմն, սպասելու բաժին մը կայ եւ այդ սպասումը նաեւ կենթադրէ համբերութիւն: Ահա Դաւիթ այդ օրինակը կու փայ, որ համբերութեամբ սպասեց, բայց իր սպասումը ի գուր չէր, որովհետեւ երբ պահը հասաւ Տէրը օգնութեան հասաւ իրեն եւ պասսխանեց իր աղօթքին: Այդ պարասխանը, զինք հանեց փառապանքի գուրէն ու ճահիճէն: Եթէ հարց փանք նախ, ի՞նչ է այդ փառապանքի գուրը ու ճահիճը, մեղքի այդ վիճակը, որ կը նմանացնէ գուրի եւ ճահիճի, որմէ կարելի չէ դուրս գալ մեր մարդկային ուժերով: Անոր համար ալ ահա Դաւիթ դիմեց Աստուծոյ եւ համբերութեամբ սպասեց որ Աստուծոյ զինք դուրս բերէ: Միւս կողմէ, նոյն այս արքայայտութեան մէջ կը փեսնենք Քրիստոսի պարկերը, երբ Քրիստոս Ինք մեր մեղքերը Իր վրայ առած կռեց այդ փառապանքը, եւ սակայն համբերութեամբ սպասեց, երբ Հայրն Աստուծոյ զինք դուրս բերաւ գուրէն ու ճահիճէն, այսինքն՝ գերեզմանէն: Ոչ թէ միայն դուրս բերաւ, այլ նաեւ ժայռի վրայ կանգնեցուց, ամրապանդեց քայլերը: Այս պարագային ժայռը Քրիստոս ժայռն է, որուն վրայ կը կառուցուին մեր հաւապքը, որպէսզի պինդ ու ամուր մնայ գալիք փորձութիւններուն դիմաց: Քրիստոս այս ժայռի օրինակով պիտի ներկայացնէր, ըսելով, «Ով որ իմ այս խօսքերս կը լսէ ու կը գործադրէ, կը նմանի այն մարդուն որ իր փունը ժայռի վրայ կը շինէ; Հովերը կը փչեն, ալիքները կը զառնուին, փունը կանգուն կը մնայ»: Տակաւին, շրթներուն վրայ ալ նոր երգ մը դրաւ, օրհնութեան երգ մը, փրկութեան, ուրախութեան երգ մը ուղղուած Աստուծոյն: Երկու փարբեր առիթներու երգելու փրամադրութիւնը կայ մարդուն մօտ, ուրախութեան եւ փրկութեան: Այս պարագային ուրախութեան, երբ համբերութեամբ սպասելէ ետք, դուրս կու գայ այդ ճահիճէն, գուրէն, եւ այդ կթոքած ուրբերը ամուր ժայռի վրայ կը հաստատուին, որպէսզի հաստատուն մնան: Այն նոյն ուրբերը, որոնք լուացուեցան ոտն լուայի օրը, մարմնութեան գիշերը, երբ Քրիստոս Իր աշակերտներուն հետ վերջին ընթրիքը կը ընէր:

«Շապեր պիտի փեսնեն եւ ահով լեցուին, եւ Տիրոջ պիտի վստահին»: Այո, Քրիստոսի յարութեան բարի լուռը առնելով, ու մանաւանդ՝ զինք փեսնելով յարուցեալ դարձի պիտի գային ու Տիրոջ վստահէին: Երանի է այն մարդը որ Տիրոջ կը վստահի եւ ոչ թէ սուտ աստուածներուն:

Ահա այս բոլորը Աստուծոյ հրաշալի գործերն են: Աստուծոյ հրաշալի գործերը, որոնք թիւով անթիւ ու անհամար են, սկսեալ սրեղծագործութենէն մինչեւ Քրիստոսի յարութիւնը, որ առաջին երախտագիտութիւնն է, առաջին պարուղը գալիք յարութեան: Այս բոլորը ուրիշ ոեւէ մէկուն գործը չէ, եթէ ոչ միայն ճշմարիտ Աստուծոյն:

«Զոհ եւ ընծայ չկամեցար, ողջակէզ կամ մեղքի համար զոհ չպահանջեցիր»: Աստուծոյ որքան ալ զոհերու եւ ընծաներու պարուերը փուտաւ, բայց ահա Դաւիթ կանդրադառնայ, որ անոնք ուրիշ բան չէին ու չեն եթէ ոչ պարզապէս դաստիարակութեան միջոց, հիմնականին մէջ Աստուծոյ ուզածը Իր խօսքը, պարուիրանը մտիկ ընելն է: Անոր համար ալ Աստուածաշունչին մէջ կայ արքայայտութիւն մը, «Խօսք մտիկ ընելը, խոյելու ճարպէն աղէկ է»: Այսինքն՝ Աստուծոյ ուզածը Իր խօսքը մտիկ ընել է:

«Քու ժողովուրդիդ հաւաքոյթին մէջ փրկութիւնդ աւերեցի, եւ բնաւ պիտի չդադրիմ զայն պարմելէ: Արդարութիւնդ սրտիս մէջ չպահեցի, այլ՝ ընդհակառակը հաւաքարմութեանը եւ փրկութեան մասին խօսեցաւ, վկայեց, պարմեց, հողին փակ չթաղեց, այլ սեղանակիցներուն բաժնեց: Այս փրկութիւնը ուրիշ բան չէ, եթէ ոչ Աստուծոյ սիրոյ եւ հաւաքարմութեան արքայայտութիւնը, որուն մասին վկայեց: Ուստի, կը խնդրէ որ Տէրը Իր գթութիւնը չզլանայ, այլ՝ Աստուծոյ սերն ու ողորմութիւնը թող փութարար պահպանեն մեզ: